PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2018/412,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018,

EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta annetun päätöksen N:o 466/2014/EU muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 209 ja 212 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([1]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Kansainvälisellä yhteisöllä on edessään ennennäkemätön muuttoliike- ja pakolaiskriisi, joka edellyttää solidaarisuutta ja taloudellisten resurssien tehokasta käyttöönottoa sekä sitä, että vallitseviin haasteisiin tartutaan ja niistä selvitään yhteisvoimin. Kaikkien toimijoiden on tarpeen työskennellä yhdessä ja soveltaa jatkuvaluonteisia keskipitkän ja pitkän aikavälin politiikkoja ja käyttää tehokkaasti olemassa olevia ohjelmia, jotta kehitetään ja tuetaan aloitteita, jotka edistävät Yhdistyneiden kansakuntien (YK) kestävän kehityksen tavoitteita ja joilla puututaan muuttoliikkeen perimmäisten syiden taustalla oleviin poliittisiin, sosiaalisiin, taloudellisiin ja ympäristötekijöihin, joita ovat muun muassa köyhyys, eriarvoisuus, väestönkasvu, työpaikkojen puute, rajalliset koulutus- ja taloudelliset mahdollisuudet, epävakaus, konfliktit, ilmastonmuutos ja pakkomuuttojen pitkän aikavälin seuraukset.

(2) Vaikka onkin erittäin tärkeää osoittaa resursseja muuttoliikkeen perimmäisiin syihin puuttumiseksi, unioni on edelleen täysin sitoutunut Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan globaalistrategian muiden keskeisten strategisten painopistealueiden politiikkatoimiin.

(3) Uusi kolmansien maiden kanssa toteutettava tuloskeskeinen kumppanuuskehys, jossa otetaan huomioon kaikki unionin politiikat ja välineet, on kehitetty. Tämän uuden kumppanuuskehyksen puitteissa on laadittu unionin ulkoinen investointiohjelma, jotta voidaan tukea unionin ulkopuolella tehtäviä investointeja samalla kun edistetään YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista ja puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin. Sen olisi myös edistettävä YK:n vuoden 2030 kestävän kehityksen toimintaohjelman ja YK:n ilmastonmuutosta koskevan puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen, jäljempänä 'Pariisin sopimus', sekä muiden ulkoisten toimien rahoitusvälineiden tavoitteiden täyttämistä.

(4) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 28 päivänä kesäkuuta 2016 Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', ehdotuksen osallistumisesta ulkoiseen investointiohjelmaan investointien edistämistä varten eteläisissä naapurimaissa ja Länsi-Balkanilla suunnitellun EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen avulla.

(5) EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen avaintekijä on EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden laajentaminen sekä määrällisesti että laadullisesti. Näin EIP voisi nopeasti vaikuttaa ulkoisen investointiohjelman tavoitteisiin, erityisesti antamalla lisärahoitusta yksityissektorin edunsaajille yksityisten investointien houkuttelemiseksi ja pitkän aikavälin investointien edistämiseksi.

(6) Euroopan kestävän kehityksen rahaston strateginen johtoryhmä, jossa EIP on edustettuna, antaa työjärjestyksensä mukaisesti ohjausta EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen ja ulkoisen investointiohjelman osatekijöiden täydentävyydestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta EIP:n sisäisen hallinnon sääntöjen soveltamista.

([1]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 8. helmikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. helmikuuta 2018.

(7) Talousarviotakuu unionin ulkopuolella toteutettaville rahoitustoimille, jäljempänä 'EU:n takuu', myönnettiin EIP:lle Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 466/2014/EU ([1]).

(8) Päätöksen N:o 466/2014/EU mukaisesti komissio laati yhteistyössä EIP:n kanssa väliarviointikertomuksen, jossa arvioidaan kyseisen päätöksen soveltamista riippumattoman ulkoisen arvioinnin perusteella.

(9) Pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellinen selviytymiskyky strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin olisi lisättävä uudeksi tavoitteeksi, jota tuetaan EU:n takuusta, jäljempänä 'uusi tavoite'.

(10) Uuden tavoitteen mukaisesti tuettavat toimet olisi pidettävä erillään rajavalvonnan alalla toteutetuista unionin toimista.

(11) Jotta ulkoisella lainanantovaltuudella voidaan reagoida mahdollisiin tuleviin haasteisiin ja unionin painopisteisiin sekä täyttää uusi tavoite, EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä olisi korotettava 32 300 000 000 euroon.

(12) Yleisestä valtuudesta olisi kohdennettava 1 400 000 000 euroa julkisen sektorin hankkeisiin, joilla pyritään täyttämään uusi tavoite.

(13) Uudesta yksityissektorin lainanantovaltuudesta olisi korotetun enimmäismäärän puitteissa kohdennettava 2 300 000 000 euron suuruinen suurin mahdollinen määrä hankkeisiin, joilla pyritään täyttämään uusi tavoite, ja tämän määrän olisi kuuluttava unionin kokonaistakuun piiriin.

(14) Yksi EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden päätavoitteista on paikallisen yksityissektorin tukeminen ja etenkin mikro- ja pk-yritysten kehittämisen tukeminen. Tämä edellyttää onnistuakseen sellaisia tekijöitä kuten pk-yritysten mahdollisuus saada rahoitusta, lainaa ja teknistä apua, yrittäjyyden edistäminen sekä toimet, joilla tehostetaan siirtymistä epävakaasta epävirallisesta taloudesta viralliselle sektorille. EIP:n rahoitustoimilla olisi tässä yhteydessä pyrittävä tukemaan pk-yritysten toteuttamia pieniä investointihankkeita sekä investointihankkeita syrjäisillä maaseutualueilla ja juomaveden puhdistuksen, jäteveden poiston sekä uusiutuvan energian aloilla.

(15) Olisi varmistettava, että unionin aloitteet, joilla puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin, täydentävät toisiaan ja niitä koordinoidaan, mukaan lukien unionin tuki palautettujen muuttajien kestävälle uudelleenkotouttamiselle lähtömaissa.

(16) Pariisin sopimuksen johdosta EIP:n olisi pyrittävä pitämään ilmaston kannalta olennaisten toimien taso korkealla, ja niiden määrän olisi oltava vähintään 25 prosenttia kaikista EIP:n unionin ulkopuolella toteuttamista rahoitustoimista. EIP:n päätöksen N:o 466/2014/EU mukaisissa rahoitustoimissa olisi noudatettava tavoitetta, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä vähintään 35 prosenttia kaikista EIP:n rahoitustoimista unionin ulkopuolella toteutetaan nousevissa talouksissa ja kehitysmaissa. EIP:n olisi otettava huomioon Eurooppa-neuvoston 22 päivänä toukokuuta 2013 antamat päätelmät ympäristön tai talouden kannalta haitallisten tukien, myös fossiilisten polttoaineiden tukien, poistamisesta vaiheittain.

(17) Yksityissektorin lainanantovaltuuden piiriin kuuluvista EIP:n rahoitustoimista unionin yleiselle talousarviolle aiheutuva riski olisi hinnoiteltava. Tällaisesta riskin hinnoittelusta saatavat tulot olisi maksettava ulkosuhteisiin liittyville hankkeille neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 480/2009 ([2]) perustettuun takuurahastoon kaupallisen riskin kattamiseksi ja markkinoiden vääristymisen välttämiseksi.

(18) EIP:n olisi kehitettävä ja toteutettava tulosmittauskehyksessään joukko indikaattoreita sellaisia hankkeita varten, joilla pyritään täyttämään uusi tavoite. Näin ollen arvio EIP:n rahoitustoimien vaikutuksesta uuden tavoitteen ja tapauksen mukaan muun muassa YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden edistämiseen, paikallisen kansalaisyhteiskunnan osallisuudesta ja siitä, ovatko toimet unionin ulkopoliittisten ja talousarvion painopisteiden mukaisia, olisi sisällytettävä EIP:n rahoitustoimia koskevaan komission vuosikertomukseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 466/2014/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, EU:n takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille unionin ulkopuolella toteutettavia investointihankkeita tukevista rahoitustoimista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta (EUVL L 135, 8.5.2014, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 480/2009, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, takuurahaston perustamisesta ulkosuhteisiin liittyville hankkeille (EUVL L 145, 10.6.2009, s. 10).

(19) Päätöksen N:o 466/2014/EU soveltamisalaan kuuluvien EIP:n rahoitustoimien näkyvyydestä ja avoimuudesta olisi huolehdittava etenkin hankkeissa, jotka rahoitetaan rahoituksen välittäjien kautta, parantamalla unionin toimielinten ja yleisön tiedonsaantia ottaen huomioon tarpeen suojella luottamuksellisia ja kaupallisesti arkaluonteisia tietoja.

(20) Veroasioissa yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevat unionin toimintaperiaatteet on vahvistettu unionin säädöksissä ja neuvoston päätelmissä, etenkin 8 päivänä marraskuuta 2016 annettujen päätelmien liitteessä, sekä mahdollisissa myöhemmissä päivityksissä.

(21) Päätöksen N:o 466/2014/EU soveltamisalaan kuuluvien EIP:n rahoitustoimien due diligence -menettelyihin olisi kuuluttava sen huolellinen tarkistaminen, noudatetaanko rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, veropetoksia ja veronkiertoa koskevaa sovellettavaa unionin lainsäädäntöä sekä sovittuja kansainvälisiä ja unionin normeja. Ulkoista lainanantovaltuutta koskevan raportoinnin yhteydessä EIP:n olisi lisäksi annettava maakohtaista tietoa siitä, ovatko EIP:n rahoitustoimet yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevien EIP:n toimintaperiaatteiden mukaisia, sekä luettelo välittäjistä, joiden kanssa EIP tekee yhteistyötä.

(22) EIP hyväksyi 12 päivänä lokakuuta 2016 EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen toteuttamisen. EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen piiriin kuuluvat hankkeet, jotka hyväksyttiin kyseisen päivän jälkeen mutta ennen tämän päätöksen voimaantuloa ja takuusopimuksen tekemistä, olisi voitava sisällyttää EU:n takuun piiriin edellyttäen, että komissio vahvistaa niiden uuden tavoitteen mukaisia ja noudattavan takuusopimuksen ehtoja.

(23) EIP:n yritysten kanssa toteuttamien rahoitustoimien olisi kuuluttava yksityissektorin kokonaistakuun piiriin ainoastaan, jos ne edistävät osallistavaa kasvua ja työpaikkojen luomista eivätkä saa riittävästi rahoitusta paikallisilta rahoitusmarkkinoilta.

(24) EIP:n rahoitustoimien olisi oltava yhdenmukaisia yritysten yhteiskuntavastuuta koskevasta uudistetusta EU:n strategiasta vuosiksi 2011–2014 25 päivänä lokakuuta 2011 annetussa komission tiedonannossa esitettyjen periaatteiden kanssa, myös rahoituksen välittäjien osalta.

(25) Kun unionin ulkopoliittiset painopisteet muuttuvat tai kun on kyse kiireellisistä tilanteista ja kriisitilanteista, jotka saattavat nousta esiin valtuuden voimassaoloaikana asiaa koskevien Euroopan parlamentin päätöslauselmien ja neuvoston päätösten ja päätelmien mukaisesti, enimmäismäärä, jonka EIP jakaa uudelleen alueiden välillä valtuuden voimassaoloaikana, olisi korotettava 10 prosentista 20 prosenttiin. Komission olisi tiedotettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti tällaisista uudelleenjakamisista.

(26) Kun otetaan huomioon EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen merkitys unionin strategiassa, jolla puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin, ja kauttakulku- ja vastaanottavien yhteisöjen tarpeet, on äärimmäisen tärkeää, että hankkeita, joilla pyritään täyttämään uusi tavoite, varten ulkoisen lainanantovaltuuden enimmäismäärien puitteissa kohdennetut määrät käytetään kokonaisuudessaan. Jos kohdennettuja määriä ei kuitenkaan ennakoimattomista olosuhteista johtuen voida käyttää kokonaisuudessaan, olisi sallittava myös jonkin verran lisäjoustoa. Jos EIP näin ollen 30 päivään kesäkuuta 2019 mennessä toteaa, että se ei kykene täyttämään EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen mukaista ennakoitua tavoitettaan, julkisen sektorin hankkeisiin yleisestä valtuudesta kohdennetuista 1 400 000 000 eurosta ja yksityissektorin lainanantovaltuuden 2 300 000 000 eurosta olisi voitava jakaa uudelleen enintään 20 prosenttia liittymistä valmistelevien maiden ja edunsaajien sekä naapuruuspolitiikan kohdemaiden ja kumppanuusmaiden sisällä ja/tai kesken. Komission ja EIP:n olisi sovittava ennakolta tällaisesta uudelleenjakamisesta.

(27) Tukikelpoisten alueiden ja maiden sekä mahdollisesti tukikelpoisten alueiden ja maiden luetteloja olisi muutettava, jotta niistä poistettaisiin ne korkean tulotason alueet ja maat, joilla on korkea luottoluokitus ja joita ovat etenkin Brunei, Chile, Islanti, Israel, Singapore, Etelä-Korea ja Taiwan. Lisäksi Iran olisi lisättävä mahdollisesti tukikelpoisten alueiden ja maiden luetteloon.

(28) Päätös N:o 466/2014/EU olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 466/2014/EU seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärät

1. EU:n takuun kattamien EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä vuosina 2014–2020 on 32 300 000 000 euroa. Rahoitustoimia varten alun perin kohdennetut mutta myöhemmin peruutetut määrät eivät sisälly enimmäismäärään.

Enimmäismäärä jakautuu seuraaviin osiin:

a) yleisen valtuuden soveltamisalaan kuuluva 30 000 000 000 euron suuruinen suurin mahdollinen määrä, josta 1 400 000 000 euroa kohdennetaan julkisen sektorin hankkeisiin, jotka on suunnattu pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämistä varten strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin;

b) yksityissektorin lainanantovaltuuden soveltamisalaan kuuluva 2 300 000 000 euron suuruinen suurin mahdollinen määrä hankkeisiin, jotka on suunnattu pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellisen selviytymiskyvyn kehittämistä varten strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut suurimmat mahdolliset määrät jaetaan liitteessä I vahvistetulla tavalla alueellisiin enimmäismääriin ja aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin. EIP varmistaa alueellisten enimmäismäärien rajoissa ja tämän päätöksen kattamana ajanjaksona, että määrät jakautuvat maittain EU:n takuun kattamilla alueilla tasaisesti ja noudattaen unionin ulkopoliittisia painopisteitä, jotka on otettava huomioon 5 artiklassa tarkoitetuissa aluekohtaisissa teknisissä toimintaohjeissa."

2) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Yleiset tavoitteet ja periaatteet

1. EU:n takuu myönnetään ainoastaan sellaisille EIP:n rahoitustoimille, jotka EIP:n oman arvion perusteella tuottavat lisäarvoa ja joilla tuetaan mitä tahansa seuraavista yleisistä tavoitteista:

a) paikallisen yksityissektorin kehittäminen, erityisesti mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', tukeminen;

b) sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittäminen, mukaan lukien liikenne, energia, ympäristöä koskeva infrastruktuuri sekä tieto- ja viestintätekniikka;

c) ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen;

d) pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellisen selviytymiskyvyn parantaminen strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin.

2. Samalla kun säilytetään EIP:n ominaisluonne investointipankkina, tämän päätöksen nojalla toteutettavien EIP:n rahoitustoimien on oltava unionin edun ja erityisesti SEU 21 artiklassa tarkoitettujen unionin ulkoista toimintaa ohjaavien yleisten periaatteiden mukaisia ja edistettävä osaltaan niiden kansainvälisten ympäristösopimusten noudattamista, joissa unioni on osapuolena. EIP:n hallintoelimiä kannustetaan toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta EIP:n toiminta mukautetaan edistämään unionin ulkopolitiikkaa tehokkaalla tavalla ja sillä vastataan asianmukaisesti tässä päätöksessä asetettuihin vaatimuksiin.

3. Edellä 1 kohdassa esitettyjen yleisten tavoitteiden soveltamisalaan kuuluvilla aloilla EIP:n rahoitustoimien perustavoitteena on oltava maiden alueellinen yhdentyminen, mukaan lukien erityisesti taloudellinen yhdentyminen liittymistä valmistelevien maiden ja edunsaajien, naapuruuspolitiikan kohdemaiden ja kumppanuusmaiden sekä unionin välillä. EIP toteuttaa rahoitustoimia edunsaajamaissa yleisten tavoitteiden soveltamisalaan kuuluvilla aloilla tukemalla suoria ulkomaisia investointeja, jotka edistävät unionin taloudellista yhdentymistä.

4. Kehitysmaissa, sellaisina kuin ne on määritetty Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön laatimassa virallisen kehitysavun saajien luettelossa, EIP:n rahoitustoimilla on edistettävä SEUT 208 ja 209 artiklan mukaisesti unionin kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteita, joilla pyritään etenkin vähentämään köyhyyttä edistämällä osallistavaa kasvua sekä talouden, ympäristön ja yhteiskunnan kestävää kehitystä.

5. Sen varmistamiseksi, että yksityissektorin investoinneilla on mahdollisimman suuri kehitysvaikutus, EIP pyrkii edistämään suotuisien olosuhteiden luomista yksityisille yrityksille ja investoinneille ja varmistamaan, että vahvistetaan ensisijaisesti paikallista yksityissektoria, osuuskunnat ja yhteiskunnalliset yritykset mukaan luettuina, edunsaajamaissa tukemalla 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja paikallisia investointeja. Edellä 1 kohdassa esitettyjä yleisiä tavoitteita tukevilla EIP:n rahoitustoimilla on pyrittävä lisäämään myös sen tukea vastaanottajamaan ja unionin pk-yritysten investointihankkeille mahdollistamalla pk-yritysten uusien investointihankkeiden rahoituksensaanti. EIP:n rahoitustoimilla on annettava pk-yrityksille mahdollisuus hyödyntää muun muassa pk-yritysten markkinoille pääsyä tukikelpoisissa maissa ja niiden integrointia globaaleihin arvoketjuihin sekä edistettävä unionin yritysten kilpailukykyä.

Jotta voidaan tehokkaasti valvoa, että varat käytetään asianomaisten pk-yritysten hyväksi, ja arvioida niiden käyttöä, EIP tekee huolellisen tarkistuksen sekä laatii ja pitää voimassa asianmukaiset sopimusmääräykset, joissa sekä rahoituksen välittäjille että lopullisille edunsaajille asetetaan vakiomuotoiset raportointivelvoitteet. EIP pyrkii tunnistamaan pk-yritysten rahoituksen esteet ja edistämään niiden ratkaisua.

EIP tekee yhteistyötä sellaisten rahoituksen välittäjien kanssa, jotka voivat tukea pk-yritysten erityistarpeita maissa, joissa toimia toteutetaan, ja jotka täyttävät 13 artiklan vaatimukset, jotka on sisällytetty kyseisen artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuihin sopimuksiin.

6. Edellä 1 kohdan b alakohdassa esitettyä yleistä tavoitetta tukevilla EIP:n rahoitustoimilla on tuettava investointihankkeita aloilla, jotka liittyvät pääasiassa liikenteeseen, energiaan, ympäristöä koskevaan infrastruktuuriin, tieto- ja viestintätekniikkaan, terveydenhuoltoon ja koulutukseen. Tähän kuuluvat uusiutuvista energialähteistä saatavan energian tuotanto ja integrointi, energiatehokkuustoimenpiteet, energiajärjestelmien muuttaminen vähähiilisiin teknologioihin ja polttoaineisiin siirtymiseksi, kestävä energiavarmuus ja energiainfrastruktuuri, myös kaasun tuotanto ja kuljetukset unionin energiamarkkinoille sekä maaseudun sähköistäminen, vesihuollon, puhtaanapidon ja vihreän infrastruktuurin kaltaiset ympäristöä koskevat infrastruktuurit sekä televiestinnän ja laajakaistaverkkojen infrastruktuurit.

7. Edellä 1 kohdan c alakohdassa esitettyjä yleisiä tavoitteita tukevilla EIP:n rahoitustoimilla on tuettava investointihankkeita, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen ja jotka myötävaikuttavat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen ja kyseisen sopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen yleistavoitteisiin erityisesti siten, että niillä vältetään tai pienennetään kasvihuonekaasupäästöjä ja pienennetään hiilijalanjälkeä uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja kestävän liikenteen aloilla tai parannetaan haavoittuvien maiden, alojen ja yhteisöjen kykyä sietää ilmastonmuutoksen haitallisia vaikutuksia.

Ilmastonmuutoksen torjuntaan tarkoitettujen hankkeiden tukikelpoisuusperusteet määritellään EIP:n ilmastonmuutosstrategiassa. EIP:n laatimien menettelytapojen, jotka koskevat hankkeen kasvihuonekaasupäästöjen ja päästöjen vaihtelun arviointia, perusteella hiilijalanjäljen arviointi on sisällytettävä ympäristövaikutuksen arviointimenettelyyn sen määrittämiseksi, edistävätkö hanke-ehdotukset parhaalla mahdollisella tavalla energiatehokkuuden parantamista.

EIP pyrkii säilyttämään ilmastoon liittyvien toimien korkea tason, ja näihin toimiin osoitettujen määrien osuuden kaikista EIP:n unionin ulkopuolella toteuttamista rahoitustoimista on oltava vähintään 25 prosenttia tämän päätöksen kattamalla ajanjaksolla. EIP:n tämän päätöksen nojalla myöntämässä rahoituksessa on noudatettava tavoitetta, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä vähintään 35 prosenttia kaikista EIP:n rahoitustoimista unionin ulkopuolella toteutetaan nousevissa talouksissa ja kehitysmaissa.

EIP:n rahoitustoimiin on sisällytettävä muun muassa konkreettisia toimia, joiden avulla luovutaan vaiheittain sellaisten hankkeiden rahoittamisesta, jotka haittaavat unionin ilmastotavoitteiden saavuttamista, ja niillä on lisättävä uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden tukemiseen tähtääviä toimia.

EIP vahvistaa ilmastonmuutokseen sopeutumista edistäviä tekijöitä osallistuessaan hankkeisiin kaikissa EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvissa EIP:n rahoitustoimissa.

8. Edellä 1 kohdan d alakohdassa esitettyjä yleisiä tavoitteita tukevilla EIP:n rahoitustoimilla on tuettava investointihankkeita, joilla puututaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin ja edistetään pitkän aikavälin taloudellista sietokykyä ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen tavoitteita sekä turvataan kestävä kehitys edunsaajamaissa.

EIP:n rahoitustoimilla on varmistettava ihmisoikeuksien sekä työhön liittyvien ja sosiaalisten oikeuksien sekä perusvapauksien täysimääräisen kunnioittaminen ja sukupuolten tasa-arvo siten, että pannaan täytäntöön oikeuksiin perustuva lähestymistapa, joka kattaa kaikki ihmisoikeudet ja sosiaaliset oikeudet avoimuutta, osallisuutta, syrjinnän vastaisuutta ja vastuuvelvollisuutta koskevien periaatteiden mukaisesti, ja kyseisillä rahoitustoimilla on

a) vastattava infrastruktuurin ja siihen liittyvien palvelujen lisääntyneisiin tarpeisiin, jotta voidaan huolehtia suoraan tai välillisesti muuttajavirrasta ja samalla hyödyttää paikallista väestöä;

b) parannettava vastaanottavien ja pakolaisyhteisöjen työllisyysmahdollisuuksia;

c) edistettävä taloudellista yhdentymistä ja annettava pakolaisille mahdollisuus tulla omavaraisiksi; tai

d) vahvistettava humanitaarisia toimia ja tuettava ihmisarvoisten työpaikkojen luomista.

EIP:n rahoitustoimilla on tuettava seuraavia:

a) yksityissektoria pk-yritysten, mid-cap-yritysten, yritysrahoituksen ja mikrorahoituksen aloilla;

b) julkista sektoria, mukaan lukien kunnat, julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset, jotta voidaan vastata merkittävästi lisääntyneisiin infrastruktuuri- ja palvelutarpeisiin, mukaan lukien lasten terveydenhuolto- ja erityispalvelut sekä puhtaanapito- ja koulutuspalvelut.

9. Edellä 1 kohdassa esitettyjä yleisiä tavoitteita tukevissa EIP:n rahoitustoimissa on otettava huomioon, että sukupuolten tasa-arvo on monialainen kysymys, joka on keskeisen tärkeä kestävän kehityksen saavuttamisessa ja hankkeiden huolellisen tarkistuksen kannalta tärkeä tekijä. Sukupuolinäkökulmaa on sovellettava kaikissa tällaisissa rahoitustoimissa. EIP varmistaa, että kaikki EIP:n rahoitustoimet ovat sen sukupuolten tasa-arvoa koskevassa strategiassa ja sukupuolten tasa-arvoa koskevassa toimintasuunnitelmassa esitettyjen sitoumusten mukaisia.

10. EIP pyrkii varmistamaan, että EIP:n yhteisrahoittamiin hankkeisiin osallistuvilta yrityksiltä vaaditaan palkkauksen avoimuutta ja sukupuolten tasa-arvoa koskevien periaatteiden sekä samapalkkaisuuden periaatteen noudattamista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/54/EY (*) säädetyllä tavalla. EIP ottaa hankkeiden rahoituspäätöksissään huomioon mahdollisten edunsaajayritysten toiminnan samapalkkaisuuden ja yritysten yhteiskuntavastuun alalla.

11. EU:n takuu koskee ainoastaan EIP:n rahoitustoimia, jotka toteutetaan tukikelpoisissa maissa, jotka ovat tehneet EIP:n kanssa puitesopimuksen oikeudellisista ehdoista, joiden mukaisesti nämä toimet toteutetaan ja jotka ovat ympäristö- ja sosiaalipoliittisista periaatteista ja normeista annetun EIP:n lausunnon sekä EIP:n ympäristö- ja sosiaalikäytäntöjen käsikirjan mukaisia.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/54/EY, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa (EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23).”

3) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Aluekohtaisia teknisiä toimintaohjeita päivittäessään komissio ja EIP ottavat huomioon asiaan liittyvät Euroopan parlamentin päätöslauselmat sekä neuvoston päätökset ja päätelmät sekä yritysten yhteiskuntavastuuta koskevat kansainvälisesti tunnustetut periaatteet ja ohjeet. Aluekohtaisten teknisten toimintaohjeiden on oltava johdonmukaisia edunsaajamaiden mahdollisesti laatimiin kansallisiin tai alueellisiin ohjelmiin sisältyvien painopisteiden kanssa, ja niissä on otettava asianmukaisesti huomioon näitä ohjelmia laadittaessa toteutetut paikallisen kansalaisyhteiskunnan kuulemiset.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Siirretään komissiolle valta antaa 18 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteeseen IV tehtäviä muutoksia.”

4) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kokonaistakuuta sovelletaan myös 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yksityissektorin lainananto-valtuuden puitteissa toteutettaviin EIP:n rahoitustoimiin, joiden riskiprofiili on keskimäärin korkeampi kuin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun poliittisen riskin takuun kattama lainasalkku liittymistä valmistelevissa maissa ja edunsaajissa sekä naapuruuspolitiikan kohdemaissa ja kumppanuusmaissa.”;

b) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Niihin EIP:n rahoitustoimiin liittyviin rahoitussopimuksiin, joilla on yksittäinen toteuttaja, on sisällytettävä myös asianmukaiset julkisia hankintoja, ympäristöä, ilmastoa ja sosiaalikysymyksiä koskevat määräykset EIP:n omien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, myös vaatimukset EU:n takuun ja EIP:n osallistumisen tekemisestä näkyviksi lopulliselle edunsaajalle.

6. Komissio ja EIP määrittelevät 14 artiklassa tarkoitetussa takuusopimuksessa selkeät ja avoimet rahoitusperiaatteet, joiden avulla EIP voi yksilöidä ulkoisen toimintansa yhteydessä ne toimet, jotka rahoitetaan tämän päätöksen nojalla, sen varmistamiseksi, että EU:n takuuta hyödynnetään mahdollisimman tehokkaasti. Rahoitusperiaatteissa otetaan huomioon EIP:n oma arvio rahoitustoimiensa luottokelpoisuudesta, liitteessä I määritellyt enimmäismäärät, vastapuolen luonne, olipa kyseessä valtio, tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluva valtiotason alapuolinen yhteisö tai yksityinen taho, EIP:n riskinsietokyky sekä muut keskeiset seikat, kuten EU:n takuun avulla saatava lisäarvo. Rahoitusperiaatteet annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle 14 artiklan mukaisesti.”

5) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. EIP tarkistaa huolellisesti EU:n takuun kattamien investointihankkeiden sosiaali-, ihmisoikeus-, sukupuolten tasa-arvo-, ympäristö-, talous- ja kehityspoliittiset näkökohdat sekä tarvittaessa pyytää ympäristö- ja sosiaalipoliittisista periaatteista ja normeista annetun lausuntonsa sekä ympäristö- ja sosiaalikäytäntöjen käsikirjan mukaisesti hankkeen toteuttajia järjestämään unionin sosiaali- ja ympäristöpoliittisten periaatteiden mukaisesti asiaankuuluvien kansallisten ja paikallisten sidosryhmien sekä kansalaisyhteiskunnan paikallisen julkisen kuulemisen hankkeen suunnittelu- ja täytäntöönpanovaiheessa ja antamaan tiedot, joiden perusteella voidaan arvioida unionin ulkopoliittisten ja strategisten tavoitteiden toteutumista.

EIP:n on varmistettava vapaan, tietoon perustuvan ennakkosuostumuksen periaatteen toteutuminen ennen maaperään ja luonnonvaroihin vaikuttavien rahoitustoimien täytäntöönpanoa.

Arvioinnissa on selvitettävä, olisiko EIP:n rahoitusta saavien valmiuksia vahvistettava teknisellä avulla hankkeen eri vaiheissa ja jos olisi, miten se olisi tehtävä. EIP:n omissa säännöissä ja menettelyissä on oltava tarvittavat määräykset arvioinneista, jotka koskevat investointihankkeiden sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia sekä ihmisoikeuksiin ja konfliktinestoon liittyviä näkökohtia sen varmistamiseksi, että tämän päätöksen nojalla tuetut investointihankkeet ovat ympäristön ja yhteiskunnan kannalta kestäviä ja että EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen ja erityisesti yksityisen sektorin lainanantovaltuuden nojalla toteutetuilla EIP:n rahoitustoimilla parannetaan pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen taloudellista selviytymiskykyä.

EIP:n on osana saatavilla olevia sisäisiä ohjeitaan huolellisen tarkistuksen soveltamisesta tarvittaessa parannettava ympäristö- ja sosiaalikäytäntöjen käsikirjan avulla käytännön ohjeistusta, joka koskee kaikkiin perusihmisoikeuksiin liittyvien näkökulmien arviointia ja jota käytetään ennakkoarvioinnissa ja jatkuvassa valvonnassa hankekohtaisesti, myös hankkeissa, joihin liittyy rahoituksen välittäjiä, ja perustuen nykyisiin kehyksiin, kuten erityisesti ihmisoikeuksia koskeviin EU:n strategiakehykseen ja toimintasuunnitelmaan, ja otettava tässä huomioon olemassa olevat unionin, asianomaisten Yhdistyneiden kansakuntien elinten ja ihmisoikeusjärjestöjen ihmisoikeuksia koskevat arviointiperusteet.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. EIP:n toteuttaman seurannan on katettava välitystoimien täytäntöönpano sekä pk-yrityksiä tukevien rahoituksen välittäjien toiminta.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Seurannan tulokset on julkistettava, ellei luottamuksellisuutta koskevista vaatimuksista muuta johdu ja edellyttäen, että asiaankuuluvat osapuolet suostuvat siihen.”

6) Lisätään 10 artiklaan kohta seuraavasti:

”Unionin talousarvioon kohdistuva riski, joka liittyy 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun yksityissektorin lainanantovaltuuden nojalla toteutettaviin EIP:n rahoitustoimiin, hinnoitellaan ja kaupallisen riskin hinnoittelusta saadut tulot maksetaan ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustettuun takuurahastoon.”

7) Muutetaan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) EIP:n tulosmittauskehystä koskevaan vuosikertomukseen pohjautuva arvio EIP:n rahoitustoimien lisäarvosta, arvioiduista tuotoksista ja tuloksista sekä kehitysvaikutuksesta kootusti esitettynä. Tätä varten EIP käyttää tulosindikaattoreita, jotka koskevat rahoitettujen hankkeiden kehitys-, ympäristö- ja sosiaalisia näkökohtia, ihmisoikeuksia ja sukupuolten tasa-arvoa koskevat näkökohdat mukaan lukien, ottaen huomioon avun tuloksellisuutta koskevan vuoden 2005 Pariisin julistuksen mukaiset asianmukaiset indikaattorit.

On kehitettävä sukupuolten tasa-arvoa koskevia indikaattoreita EIP:n sukupuolten tasa-arvoa koskevan strategian ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan toimintaohjelman mukaisesti; sukupuolten tasa-arvoa koskevien indikaattoreiden on otettava huomioon naisten ja miesten tasa-arvon edistäminen, ja niitä on mahdollisuuksien mukaan arvioitava sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen perusteella jälkikäteen. Hankkeiden ympäristönäkökohtia koskeviin indikaattoreihin on sisällyttävä ”puhdasta teknologiaa” koskevia vaatimuksia, jotka perustuvat periaatteessa energiatehokkuuteen ja päästöjen vähentämiseen käytettävään tekniikkaan. EIP laatii indikaattorit hankkeille, jotka tarjoavat strategisia keinoja puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin ja edistää vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellista selviytymiskykyä ottaen huomioon sidosryhmien, kansalaisyhteiskunnan, asianomaisten yhteisöjen ja valtiosta riippumattomia järjestöjen näkemykset;

c) arvio EIP:n rahoitustoimien vaikutuksesta unionin ulkopolitiikan ja strategisten tavoitteiden edistämiseen ottaen huomioon SEU 21 artiklassa tarkoitetut unionin ulkoista toimintaa ohjaavat yleiset periaatteet, tämän päätöksen 5 artiklassa tarkoitetut aluekohtaiset tekniset toimintaohjeet sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevat EU:n strategiakehys ja toimintasuunnitelma;”

b) korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) arvio EIP:n rahoitustoimien laadusta ja erityisesti siitä, missä määrin EIP on ottanut ympäristön kestävyyden ja sosiaalisen kestävyyden huomioon rahoitettujen investointihankkeiden huolellisessa tarkistuksessa ja seurannassa, sekä toimet, joilla maksimoidaan paikallinen sitoutuminen edistämällä asianomaisten yhteisöjen, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen sekä valtiosta riippumattomien järjestöjen osallistumista;”

c) lisätään alakohta seuraavasti:

”j) pakolaisten, muuttajien, vastaanottavien ja kauttakulkuyhteisöjen sekä alkuperäyhteisöjen pitkän aikavälin taloudellisen selviytymiskyvyn parantaminen strategisena keinona puuttua muuttoliikkeen perimmäisiin syihin.”

8) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) kaikki tämän päätöksen nojalla toteutettavat EIP:n rahoitustoimet hankkeen hyväksymisvaiheen jälkeen ja erityisesti se, koskeeko EU:n takuu tiettyjä investointihankkeita, ja millä tavoin se tukee unionin ulkoisen toiminnan tavoitteita siten, että huomioon otetaan etenkin sen vaikutus talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön sekä ilmastoon ja eri sukupuoliin.”;

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa EIP:n ja vastaanottajamaan väliset olemassa olevat puitesopimukset. Allekirjoittaessaan uusia sopimuksia tai muuttaessaan olemassa olevia sopimuksia EIP:n on varmistettava, että tällaisten sopimusten julkistaminen on mahdollista;”

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”3. EIP varmistaa, että tiedot suunnitelluista tai hyväksytyistä toimista tai niihin tehdyistä merkittävistä muutoksista julkaistaan ja että ne ovat paikallisen kansalaisyhteiskunnan kannalta helposti saatavilla.

4. EIP antaa pyynnöstä Euroopan parlamentille EU:n takuusta katettavia investointihankkeita koskevat tulosmittauskaavakkeet ottaen huomioon luottamuksellisten ja kaupallisesti arkaluonteisten tietojen suojelun ja edellyttäen, että Euroopan parlamentin ja EIP:n luottamuksellisten tietojen käsittelyyn sovellettavia sisäisiä sääntöjä noudatetaan.”

9) Korvataan 13 ja 14 artikla seuraavasti:

”*13 artikla*

Rahanpesun estäminen, terrorismin rahoituksen torjunta, verotus ja yhteistyöhaluttomat oikeudenkäyttöalueet

1. EIP noudattaa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa rahoitustoimissaan sovellettavaa unionin lainsäädäntöä ja sovittuja kansainvälisiä ja unionin normeja, eikä se näin ollen tue tämän päätöksen nojalla hankkeita, jotka edistävät rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veronkiertoa, veropetoksia tai verovilppiä.

Lisäksi EIP ei toteuta uusia toimia tai jatka toimia sellaisten yhteisöjen kanssa, jotka on rekisteröity tai jotka ovat sijoittautuneet oikeudenkäyttöalueille, jotka sisältyvät yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevan unionin toimintaperiaatteiden puitteissa laadittuun asianomaiseen luetteloon tai jotka on yksilöity suuririskisiksi kolmansiksi maiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 (*) 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai jotka eivät tosiasiallisesti noudata avoimuutta ja tietojen vaihtoa koskevia unionin tai kansainvälisesti sovittuja veronormeja. EIP voi poiketa tästä periaatteesta ainoastaan, jos hanke toteutetaan fyysisesti jollakin näistä oikeudenkäyttöalueista eikä siihen liity mitään viitteitä siitä, että asianomainen toimi edistää rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veronkiertoa, veropetoksia tai verovilppiä.

Tehdessään sopimuksia rahoituksen välittäjien kanssa EIP sisällyttää tässä artiklassa tarkoitetut vaatimukset asianomaisiin sopimuksiin ja pyytää rahoituksen välittäjiä raportoimaan vaatimusten noudattamisesta.

EIP tarkistaa yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevia toimintaperiaatteitaan viimeistään sen jälkeen kun unionin luettelo verotusasioissa yhteistyöhaluttomista oikeudenkäyttöalueista on hyväksytty. Joka vuosi sen jälkeen EIP toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevien toimintaperiaatteiden soveltamisesta rahoitustoimiin, ja siihen on sisällyttävä maakohtaiset tiedot ja luettelo välittäjistä, joiden kanssa se tekee yhteistyötä.

2. EIP noudattaa tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvissa rahoitustoimissaan unionin oikeuden mukaisia periaatteita ja vaatimuksia, joilla estetään rahoitusjärjestelmän käyttöä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/847 (**) ja direktiiviä (EU) 2015/849. EIP etenkin asettaa sekä suoran rahoituksen että tämän päätöksen nojalla välittäjien kautta tapahtuvan rahoituksen ehdoksi todellista omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen ilmoittamisen direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti.

14 artikla

Takuusopimus

Komissio ja EIP allekirjoittavat takuusopimuksen, jossa määrätään 8 artiklan mukaisesti EU:n takuuta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä. Kyseisestä takuusopimuksesta ilmoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle edellyttäen, että niiden luottamuksellisten tietojen käsittelyyn sovellettavia sisäisiä sääntöjä noudatetaan.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 1).”

10) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Siirretään komissiolle 8 päivästä huhtikuuta 2018 määräämättömäksi ajaksi 5 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 4 ja 5 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.”;

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 4 ja 5 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

11) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”*20 artikla*

Kertomukset

Komissio toimittaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän päätöksen soveltamista ja jonka perusteella tehdään mahdollisesti uusi päätös EIP:n ulkoisen lainanantovaltuuden piiriin kuuluvien EIP:n rahoitustoimien kattamisesta EU:n takuulla.

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta.”

12) Lisätään artikla seuraavasti:

”*20 a artikla*

Siirtymäsäännös

EIP voi rahoittaa hankkeita, jotka on hyväksytty 12 päivän lokakuuta 2016 jälkeen mutta ennen 8 päivää huhtikuuta 2018 ja komission ja EIP:n välisen takuusopimuksen tekemistä. Tällaiset hankkeet voidaan sisällyttää EU:n takuun piiriin edellyttäen, että komissio vahvistaa niiden olevan 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määritetyn tavoitteen mukaisia ja noudattavan takuusopimuksen ehtoja.”

13) Korvataan liitteet I, II ja III tämän päätöksen liitteessä olevalla tekstillä.

14) Korvataan liitteessä IV oleva ensimmäinen kohta seuraavasti:

”EIP toteuttaa liittymistä valmistelevaan prosessiin osallistuvissa kumppanimaissa toimia, joilla pyritään edistämään maiden lähentymistä unioniin. Toimia ohjaava kehys on vahvistettu liittymis- ja Eurooppa-kumppanuuksissa, joissa eritellään painopisteet liittymistä valmistelevien maiden ja edunsaajien osalta ja jotka muodostavat puitteet unionin avulle. Länsi-Balkanilla unionin poliittisen toimintakehyksen muodostaa vakautus- ja assosiaatioprosessi. Se perustuu asteittain etenevään kumppanuuteen, jossa unioni tarjoaa kaupallisia myönnytyksiä, talous- ja rahoitusapua sekä sopimussuhteita vakautus- ja assosiaatiosopimusten muodossa. Liittymistä valmisteleva rahoitustuki auttaa liittymistä valmistelevia maita ja edunsaajia valmistautumaan unionin jäsenyyden tuomiin velvoitteisiin ja haasteisiin. Sillä tuetaan uudistusprosessia, myös mahdolliseen jäsenyyteen valmistautumista. Tällainen tuki keskittyy yhteiskunnan rakenteiden kehittämiseen, lainsäädännön yhdenmukaistamiseen unionin säännöstön kanssa, unionin politiikkojen noudattamisen ja välineiden käytön valmisteluun sekä sellaisten toimenpiteiden edistämiseen, joilla pyritään taloudelliseen lähentymiseen.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	L. PAVLOVA

LIITE

”LIITE I

ALUEELLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

A. Liittymistä valmistelevat maat ja edunsaajat: 8 075 000 000 euroa, josta 7 635 000 000 euroa yleisestä valtuudesta ja 440 000 000 euroa yksityissektorin lainanantovaltuudesta.

B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat: 19 680 000 000 euroa, joka jaetaan seuraaviin aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin:

   i) Välimeren maat: 13 030 000 000 euroa, josta 11 170 000 000 euroa yleisestä valtuudesta ja 1 860 000 000 euroa yksityissektorin lainanantovaltuudesta;

   ii) Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä: 6 650 000 000 euroa.

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka: 4 083 000 000 euroa, joka jaetaan seuraaviin aluekokonaisuuden osien enimmäismääriin:

   i) Latinalainen Amerikka: 2 694 000 000 euroa;

   ii) Aasia: 1 165 000 000 euroa;

   iii) Keski-Aasia: 224 000 000 euroa.

D. Etelä-Afrikka: 462 000 000 euroa.

EIP:n hallintoelimet voivat komissiota kuultuaan päättää, että enimmäismäärän puitteissa jaetaan uudelleen enintään 20 prosenttia aluekokonaisuuden osien enimmäismääristä alueiden sisällä ja enintään 20 prosenttia alueellisista enimmäismääristä alueiden välillä. Jos EIP:n hallintoelimet toteavat 30 päivään kesäkuuta 2019 mennessä, että EIP ei kykene täyttämään EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen mukaista ennakoitua tavoitettaan, julkisen sektorin hankkeisiin yleisestä valtuudesta kohdennetuista 1 400 000 000 eurosta ja yksityissektorin lainanantovaltuuden nojalla kohdennetuista 2 300 000 000 eurosta voidaan jakaa uudelleen enintään 20 prosenttia tämän liitteen A ja B kohdassa tarkoitettujen alueiden sisällä ja/tai kesken.

Komission ja EIP:n on sovittava ennakolta tällaisesta EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloitteen nojalla tehtävästä uudelleenjakamisesta.

EIP:n hallintoelinten on erityisesti käytettävä tällaista uudelleenjakamismahdollisuutta, jotta EU:n takuu kohdistuu jatkuvasti hankkeisiin, joilla on korkeampi riskiprofiili kuin painopistealueilla. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti tällaisista uudelleenjakamisista.

LIITE II

MAHDOLLISESTI TUKIKELPOISET ALUEET JA MAAT

A. Liittymistä valmistelevat maat ja edunsaajat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Kosovo *, Montenegro, Serbia, Turkki ([1])

B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat

1. Välimeren alueen maat

Algeria, Egypti, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Palestiina, Syyria, Tunisia

2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina, Valko-Venäjä

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Kuuba, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Afganistan, Bangladesh, Bhutan, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Iran, Jemen, Kambodža, Kiina, Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Thaimaa, Vietnam

3. Keski-Aasia

Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikka

---

* Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244(1999) ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

([1]) EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloite ei sisällä Turkkia, johon sovelletaan erillistä EU:n ja Turkin sopimusta.

LIITE III

TUKIKELPOISET ALUEET JA MAAT

A. Liittymistä valmistelevat maat ja edunsaajat

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Kosovo *, Montenegro, Serbia, Turkki ([1])

B. Naapuruuspolitiikan kohdemaat ja kumppanuusmaat

1. Välimeren alueen maat

Algeria, Egypti, Jordania, Libanon, Libya, Marokko, Palestiina, Tunisia

2. Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina, Valko-Venäjä

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan, Georgia

Venäjä

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka

1. Latinalainen Amerikka

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela

2. Aasia

Bangladesh, Bhutan, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Jemen, Kambodža, Kiina, Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Myanmar/Burma, Nepal, Pakistan, Sri Lanka, Thaimaa, Vietnam

3. Keski-Aasia

Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikka”

---

* Tämä nimitys ei vaikuta asemaa koskeviin kantoihin, ja se on YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244(1999) ja Kansainvälisen tuomioistuimen Kosovon itsenäisyysjulistuksesta antaman lausunnon mukainen.

([1]) EIP:n selviytymiskyvyn kehittämisaloite ei sisällä Turkkia, johon sovelletaan erillistä EU:n ja Turkin sopimusta.